

بررسی مفهوم حس سر زندگی و ارتباط آن با معماری باغ ایرانی

محمد بلاغی اینالو^۱، احمد خرم^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد استهبان، استهبان، ایران (نویسنده مسئول)

۲- عضو هیئت علمی، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد استهبان، استهبان، ایران

چکیده

در سرزمین پهناور ایران باغ‌هایی وجود دارند که از نقطه نظر هنر و معماری نمونه‌های با ارزشی تلقی شده و باعث ترویج هنر باغ‌سازی ایرانی در دیگر سرزمین‌ها و به خصوص سرزمین‌های اسلامی شده‌اند. باغ ایرانی در شهرسازی و معماری سنتی ایران دارای جایگاهی بلند مرتبه و رفیع می‌باشد. بدین معنی که فضا و محیط اطراف آن از چه ویژگی‌هایی برخوردار باشند تا مردم رابه خود جلب کنند. با سیری گذرا بر سیمای شهرهای تاریخی ایران باغ‌های با ارزشی را به نمایش می‌گذارند که همگی دارای تحرک و نشاط و سرزندگی می‌باشند و از گذشته تاکنون محلی برای فعالیت و حضور مردم بوده است. تا با حضور مستمر و فعال در این مکان حس سرزندگی و زیست‌پذیری آنها تقویت شده و جامعه‌ای مطلوب و ایده‌آل در این شهرها داشته باشیم، در مقابل ساختمان اصلی باغ‌ها استخر بزرگی احداث شده که سرریز آب ورودی به آنها توسط نهري طول باغ را طی می‌کند. هدف از انجام این پژوهش بررسی مفهوم حس سرزندگی و ارتباط آن با معماری باغ ایرانی با تمرکز بر دو نمونه‌های موردی باغ ارم شیراز و شازده کرمان می‌باشد. روش تحقیق در این کار، روش توصیفی تحلیلی و ابزار جمع‌آوری اطلاعات، کتابخانه‌ای بوده است مقاله با سؤال به اینکه ارتباط مفهوم حس سرزندگی بر باغ ایرانی چگونه است؟ وجود باغ‌ها به عنوان یکی از فضا به دلیل داشتن کارکردهای گوناگون اجتماعی، اقتصادی، اکولوژی جزء مهمترین بخش‌های محیط زندگی به حساب می‌آیند و حضور مستمر شهروندان علاوه بر ارتقاء سطح محیط زیستی آنها حس سرزندگی و نشاط را در محیط زندگی افراد به وجود می‌آورد. احساس آرامش خاطر، نشاط و وجود حس سرزندگی یکی از نیازهای روحی انسان و مهم‌ترین شاخص کیفیت فضا است. انبوهی از فضاهای دل‌مرده، سرد و بی‌روح در شهرها تحت تاثیر ناهمگونی و آلودگی‌های بصری مشاهده می‌شود که به دور از هر گونه زیبایی و مطلوبیت، هیچ‌گونه معنا، مفهوم و عملکردی را القاء نمی‌کنند.

واژگان کلیدی: باغ آرای، حس سرزندگی^۱، باغ ایرانی.